

Parlementaire geschiedenis	Onkostenvergoeding en beslag (art. 475a lid 3 Rv)
Per 1 januari 2021	

Wettekst:¹

B

In artikel 475a wordt onder vernummering van het derde tot het vierde lid na het tweede lid een lid ingevoegd, luidende:

3. Het beslag strekt zich niet uit tot onkostenvergoedingen, tenzij deze als fiscaal loon van de geëxecuteerde worden beschouwd.

Besluit tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding:²

De Wet vereenvoudiging beslagvrije voet, met uitzondering van de tweede volzin van het met in artikel I, onderdeel D, opgenomen nieuwe tweede lid, artikel XXIXA van de Verzamelwet SZW 2018, de artikelen XIII, onderdelen B, C, E, F, G, H, I, J en K, en XVIIIIC van de Verzamelwet SZW 2020 en het Besluit beslagvrije voet treden in werking met ingang van 1 januari 2021.

NOTA VAN TOELICHTING

Dit besluit regelt dat de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet (Stb. 2017, 110), artikel XXIXA van de Verzamelwet SZW 2018, artikelen XIII, onderdelen B, C, E, F, G, H, I, J en K, en XVIIIIC van de Verzamelwet SZW 2020 en het Besluit beslagvrije voet op 1 januari 2021 in werking treden. Artikel XIII, onderdelen A en D, van de Verzamelwet SZW 2020 zijn reeds in werking getreden. Artikel XXIXA van de Verzamelwet SZW 2018 en artikelen XIII, onderdelen B, C, E, F, G, H, I, J en K, XVIIIIC van de Verzamelwet SZW 2020 wijzigen het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zoals dat komt te luiden nadat de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet in werking is getreden. Voor de volgorde van inwerkingtreding is de datum van vaststelling van de regeling bepalend.

¹ [Stb. 2017, 110.](#)

² [Stb. 2020, 499](#)

Memorie van toelichting³

Artikelsgewijs

(...)

Onderdeel B (artikel 475a) In het nieuwe derde lid van artikel 475a wordt bepaald dat het beslag zich niet uitstrekt tot onkostenvergoedingen, tenzij deze fiscaal als loon van de schuldenaar worden beschouwd. Dit betreft een (gedeeltelijke) codificatie van de jurisprudentie.⁽¹⁾ Het gaat hierbij onder andere om onkostenvergoedingen, die door de werkgever aan de werknemer worden verstrekt, zoals bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdelen f en g, en artikel 31a Wet op de loonbelasting 1964. Het moet gaan om reële onkostenvergoedingen. Wordt de onkostenvergoeding fiscaal als loon aangemerkt dan is dit niet het geval. Voor de volledigheid wordt vermeld dat in het kader van de Wet op de loonbelasting 1964 en de Wet inkomstenbelasting 2001 onder loon tevens bezoldiging wordt verstaan. Voorts geldt reeds een gelijksoortige regeling voor ambtenaren. In artikel 116, tweede lid, Ambtenarenwet is geregeld dat kostenvergoedingen die verband houden met de dienstverrichting niet vatbaar zijn voor beslag.

⁽¹⁾ Zie Rb. Rotterdam 17 september 1998, Prg. 1999, 5095 en KvG, 26 januari 2010, ECLI:NL:TGDKG:2010:11.

(...)

Nota naar aanleiding van het verslag:⁴

(...)

10. ARTIKELSGEWIJS

Ten slotte is door de verschillende fracties nog een aantal vragen gesteld met betrekking tot specifieke bepalingen van het wetsvoorstel.

Zo stellen de leden van de fractie van de VVD met betrekking tot artikel 475a Rv de vraag of beslag mogelijk is op alle (bovenmatige) onkostenvergoedingen die niet per se nodig zijn voor de verwerving van inkomen.

Artikel 475a Rv bepaalt dat het beslag zich niet uitstrekt tot onkostenvergoedingen, tenzij deze fiscaal als loon of bezoldiging van de schuldenaar worden beschouwd. Bepalend is dus of de verstrekte onkostenvergoeding door de Belastingdienst als loon of bezoldiging van de schuldenaar wordt aangemerkt. Is dit het geval dan zal bij een eventueel beslag op loon ook deze onkostenvergoeding onder de werking van het beslag vallen.

(...)

³ [Kamerstukken II 2016-2017, 34628, nr. 3.](#)

⁴ [Kamerstukken II 2016-2017, 34628, nr.6.](#)